

Voorwoord

Sinterklaas is weer vertrokken naar Spanje. Het was leuk om hem weer te ontmoeten.

Nog maar even en Kerst 2024 staat alweer voor de deur. We kunnen vol vreugde terugkijken naar de gezellige bijeenkomst bij de Santspuy, waar we onder genot van heerlijke hapjes elkaar konden ontmoeten en niet te vergeten de gezellige middag met de Sint.

Met deze nieuwsbrief hopen we u weer enig leesplezier te brengen.

Naast onze vaste stukjes, dit keer een mooi verhaal over Mevr. Rici Bosman, 95 jaar, een kort interview met Nettie Mol, die afscheid neemt als vrijwilligster, natuurlijk een pareltje en een verhaal in het kader van Kerst over Hasan Kaddour (Syrisch vluchteling).

Redactie

Verdrietig genoeg zijn er tussentijds ook twee dames overleden, waarvan een mooie tekst is opgenomen.

Verder kijken we nu vooral uit naar 2025, het jaar dat Present in Vriendschap 10 jaar bestaat. Een jaar wat we dus niet zomaar voorbij zullen laten gaan. Let op de feestelijke uitnodiging voor nieuwjaar die anders is dan anders. We zijn dan ook gigantisch gegroeid, naar bijna 100 mensen, die zich bij ons aangesloten hebben en meer dan 45 vrijwilligers die u bezoeken en meewerken aan de leuke activiteiten. Iets om trots op te zijn.

Welkom

Sinds de zomer zijn er weer zes mensen aangemeld, waarvoor we weer vrijwilligers gaan verzorgen. Ook verwelkomen we drie nieuwe vrijwilligers, Marianne Klep, Hong Nguyen en Riet van der Aa, die natuurlijk al aan de slag zijn. We wensen iedereen veel vriendschap.

Overleden

Ria van Boxel. 5 augustus 2024

Wat je in je hart
bewaart, raak je nooit
meer kwijt “

Ria

Ruim 4 jaar geleden leerde we Ria kennen, als een hartelijke, gezellige en zeer luidruchtige dame. Een bezoekje aan haar was altijd genieten, want Ria maakte meteen contact. Al bijna vanaf het begin kwam ze niet meer het huis uit. Haar gezondheid liet het niet toe. Aanvankelijk was er af en toe bel contact en daarna heeft Ria van vier verschillende vrijwilligers bezoek gehad. De laatste twee personen gingen haar na aan het hart. Verdrietig genoeg overleed Dennis, waar zij een echte vriendschap mee beleefde. Hoe blij was Ria, toen daarna Johan op bezoek kwam, zelfs ook regelmatig met zijn vrouw Deborah. Ria maakte altijd een feestje van haar leven, ofschoon ze zeer alleen was. Ze hield enorm van muziek en dat waren ook de laatste activiteiten die ze nog in het Elisabeth huis in Breda kon meemaken. Nadat ze haar heup gebroken had en veel pijn kreeg, kon ze niet meer terug naar huis. Johan en Deborah hebben haar tot het laatst toe bezocht.

Johan en Betsie

Mieke Pirard 8 oktober 2024

Een jaar geleden leerde ik Mieke kennen. Het was wederzijds meteen raak. Zelfde leeftijd, achtergrond en humor. Mieke zat op dat moment in de lappenmand en miste haar 2 jaar daarvoor overleden man Kees. Ze was blij met onze gesprekken en de uitjes, onder andere naar de Biesbosch, de lekkere wijntjes op het terras, het uit eten gaan en samen lachen. Helaas is Mieke begin oktober vrij plotseling overleden op 71-jarige leeftijd. Ik ben dankbaar haar te hebben gekend.

Je hoeft niet
zo sterk te zijn
om iets vast te houden,
maar je moet
heel sterk zijn
om iets los te laten.

Annie Faes

Pareltje

Een parel is de naam voor een bijzonder voorwerp, gemaakt door weekdieren (zoetwaterparels bijv.) Wie kent niet zo'n mooie parelmoeren ketting. Wanneer iets heel bijzonder is, kan je het ook een 'pareltje' noemen. Weet u van een van onze deelnemers of vrijwilligers een pareltje, dan horen wij dat graag?

Kaarten versturen en wat daarbij komt kijken.

Deze keer wil ik mijn buurvrouw Nel, 85 jaar, in het zonnetje zetten. Iedere week gaan er bij haar nog steeds kaartjes de deur uit, handgeschreven. Naar haar kleinkinderen, naar familie, naar mensen die iets voor haar betekenen of haar verwennen, naar aankondigingen van bruiloften, of geboortes. Ze heeft het er maar druk mee en geniet er enorm van, dat ze dit nog steeds kan doen. Kaarten versturen betekent dat je je verbindt met degene voor wie het kaartje bedoeld is.... Heb je de juiste kaart in huis en vooral wat zou je erop kunnen schrijven. Het leuke is dat ik vaak ingeschakeld wordt, om even mee te denken over het juiste kaartje en ook voor het aanleveren van een nieuwe collectie. Nel vindt het juist leuk, om net even een andere kaart te kunnen sturen, vaak met een leuke tekst. Zeggen ze niet: "Wie schrijft die blijft". Niet onbelangrijk is ook, dat door te blijven schrijven, je hand fijne bewegingen maakt, hoe klein ook. Volgens Erik Scherder (neuroloog) heel belangrijk om je hersenen te laten werken.

“Lief zusje”

Een gesprek met Rici Bosman, 95 jaar, woont zelfstandig en voelt zich allesbehalve oud.

Wanneer ik Ricci bel, om te vragen of ik met haar mag praten over vroeger en Kerstmis, om iets te schrijven voor de nieuwsbrief, geeft ze aan dat ik maar gewoon langs moet komen. Ik ken Ricci sinds 2022, nadat er vanuit de wijkverpleging was bedacht dat ze teveel alleen was.

Na die kennismaking was er eigenlijk nog geen behoefte aan een vrijwilliger, maar vorig jaar kwam de vraag weer eens terug en ben ik opnieuw op bezoek geweest. Af en toe komt er nu een vrijwilliger over de vloer, maar voor Ricci is dat zeker niet het belangrijkste.

Ricci is ontzettend graag op zichzelf, ze geniet enorm van het lezen van de krant, tijdschriften en ook boeken, liefst tot laat in de avond en nacht. Ze kan de tijd dan helemaal vergeten en zelfs eten klaarmaken, blijft dan achterwege. Politiek interesseert haar en gebeurtenissen die zich tegenwoordig afspelen kunnen haar in de nacht erg bezighouden. Dingen die nu spelen, lijken wel herhalingen van hoe het vroeger ook allemaal geweest is, zegt ze.

Ricci woont alleen, want haar man is zo'n 10 jaar geleden overleden. Samen hebben ze op verschillende plaatsen gewoond, op de Rode Poort, op de Kerkwerf en nu in een heerlijk huis daar in de buurt. Na het overlijden van haar man is er veel veranderd. Samen hadden ze een heerlijke tijd. Meneer studeerde in de techniek, werkte bij Tomado en had ook een eigen bedrijf. Ricci kon alle administratieve zaken voor hem bijhouden. In haar jeugd had ze al ooit een zeer verantwoordelijke baan gehad bij destijds “ De Gruyter “. Toen ze na haar huwelijk (zoals dat toen nog de gewoonte was) moest stoppen met werken werd ze nog teruggevraagd om haar opvolgster in te werken. Ricci vertelde dat ze honderden handtekeningen heeft moeten zetten voor het bedrijf, dat ze van binnen en buiten kende.

Het gezin waarin Ricci opgroeide bestond uit 7 kinderen, waarvan de oudste twee jongens, al vroeg naar het Seminarie gingen en vertrokken naar het buitenland. Ze zag ze af en toe. Er zat dan ook veel leeftijdsverschil tussen haar als één na jongste en de oudste. Om die reden is de band die zij met haar jongste zusje Nel had, dan ook heel sterk geworden.

Sinds het overlijden van haar man, belde ze iedere avond met elkaar en deelden lief en leed.

Maar niet alleen bellen, ook kreeg ze van haar ‘lieve zusje ‘ eindeloos veel kaartjes, teksten en post. In de huiskamer hangt een mooie houten plank met daarop een tekst over zusjes en boven bewaard ze alle kaarten die ze ooit ontvangen heeft.

Haar huiskamer is gevuld met herinneringen aan de tijd dat ze actief was bij “Ut Praothuis.” Er zijn veel dingen door haar handen gegaan en natuurlijk waren er daardoor ook fijne vriendschappen. In de tuin kijk je uit op een oud tuinhuis en een mooie tuin, waar nog regelmatig getuinierd wordt. Nu niet meer door haarzelf, dat is teveel geworden.

Wanneer ik tijdens het gesprek nog eens vraag naar hoe kerstmis in haar jeugd gevierd werd kwam Ricci ineens te spreken over de oorlog. Toen de oorlog uitbrak was zij 10 -11 jaar en haar zusje 9 jaar. Ze scheelden maar 18 maanden met elkaar. Ze waren zo op elkaar aangewezen. Het gezin woonde in Roosendaal en doordat vader werkzaam was bij de spoorwegen konden ze vaak met de trein op stap. Het was ook een tijd, die we nu haast niet meer kunnen voorstellen, vertelt Ricci. Als kind ging je gewoon mee in de stroom van het gezin. Moeder hing de was 's avonds aan waslijnen in de keuken of huiskamer, om te drogen, kerstmis was vooral, samen naar de Nachtmis en 's ochtends aan een mooi versierde tafel, extra lekker brood en krentenbrood eten. Een kerstboom bestond nog niet, maar natuurlijk wel een kerststal. Ricci vertelt over een hele fijne tijd, met lieve ouders. De oorlog werd als heel spannend ervaren. Vaak vloog er veel door de lucht, gingen de sirenes af en moesten ze vluchten. Op straat veel Engelsen, Duitsers, vliegtuigen en uniformen. Moeder gaf vertrouwen en ofschoon heel spannend, mochten de meisjes toch de straat op. Ricci vertelde, hoe ze samen met haar zusje buiten uit het dakraam keek, om de oorlog te zien. Alsof de oorlog door de straat ging.

Ook de kerststal is voor Ricci nu nog belangrijk. Ze vertelt dat ze een stal heeft met gebreide figuren en daarvoor maakt ze graag plaats. De vele versieringen die we nu overal zien, lampjes en wat al niet meer, was in haar jeugd totaal afwezig. De kerstboom die in dit huis, ooit zo mooi de kamer versierde, is na het overlijden van haar man, niet meer naar beneden gekomen. Ze vertelt dat veel spullen boven in de verschillende kamers zijn blijven staan. Het noodgedwongen verhuizen van haar man naar een zorginstelling was voor Ricci niet fijn. Als ik dat nog eens over kon doen, zou ik in de huiskamer een bed geplaatst hebben, of verhuisd zijn naar een huis met meer mogelijkheden. Door brieven te schrijven heeft ze destijds geprobeerd te verwerken wat zo moeilijk was.

Het overlijden heeft dan ook veel veranderd in het leven van Ricci, die meerdere keren vertelt, dat haar verhaal over vroeger moeilijk voor te stellen is voor de mensen van deze tijd. Alles was zo anders.

Ofschoon ze haar leven nu heel goed op orde heeft, geniet van haar zelfstandigheid (er komt alleen wat hulp voor douchen en iemand die poetst over de vloer) staat ze ook open voor de overgang naar de andere wereld. Ricci heeft al veel meegemaakt, verschillende ernstige ziektes overwonnen en nu is ze af en toe wat wankel. Vanwege bloedarmoede moet ze nu wat meer gaan eten, vooral ook lekkere dingen, die niet altijd op haar menu stonden.

Wanneer ze wankel is doet ze geen boodschapjes en gaat de deur dan niet uit. Er is altijd nog voldoende in huis is, om toch wat te kunnen koken. Bij goed weer, neemt ze haar boodschappen wagentje en haalt haar boodschappen zelf. Ze is enorm blij met de liefdevolle aandacht die ze ervaren heeft van haar oncoloog. Die heeft haar met alle aandacht zo zorgvuldig begeleidt en laat haar niet meer gaan. Een klein groepje mensen, enkele burens, liefdevolle nichten en neven om haar heen, bezoeken haar af en toe en zorgen dat de belangrijkste dingen geregeld worden. Mooie foto's van al die kinderen en kleintjes staan in haar huiskamer. Voor hen allemaal is ze tante Ricci.

Het ontvangen van zorg en aandacht is altijd moeilijk geweest. Ricci is graag zelfstandig en houdt niet van bemoeienis. Ze bedoelt dit zeker niet onaardig en probeert oprecht haar best te doen, om nu van iedere dag iets moois te maken.

Zo te zien en horen, lukt dat geweldig goed. Menig oudere kan jaloers zijn.

Betsie Netten

**Gezellig even
bijpraten.**

Op de tweede woensdag middag van de maand
9-jan-12-feb-13-maart

Ben je welkom voor een kopje koffie
Voor de locatie bel naar Tel: 06-19393973

Een kleine bijdrage stellen wij op prijs

Op weg naar Kerst

Het valt niet altijd mee, om een kerstverhaal te vinden, wat je kan plaatsten in een nieuwsbrief. Maar het aloude beeld van Kerstmis, Maria en Jozef, die samen op weg zijn naar een onderkomen i.v.m. de aanstaande komst van hun kind bracht mij bij onderstaand verhaal.

het boek was een eenmalige oplage en je kunt het lenen bij Betsie.

Het verhaal gaat over een boek dat ik een gelezen heb over een Syrische vluchteling Hasan Kaddour. Het verhaal van Hasan over zijn twee dorpen, raakte me. Hoe is het om huis en haard te verlaten om tenslotte aan te komen in het kleine dorpje Olst nabij Deventer, waar een n nieuw huis wacht. Hasan was in Syrië journalist en juist dit schijven, heeft hem geholpen in Nederland te integreren, want sinds een tijd schrijft hij columns in het Oosten van het land.

In 2016 kwam hij aan op Schiphol. Gevlucht met hulp van smokkelaars, de grens over naar Turkije om daarna via een boottocht in Griekenland te geraken. Een tocht, waar verdrinking en veel andere onzekerheden op de loer lagen. De bekende beelden die we kennen van t.v.: vluchtelingen als sardientjes op een boot, kinderen, moeders, golven, het zijn slechts kale woorden van hoe het er werkelijk aan toe ging. Uiteindelijk belandde hij via een politiebureau in Griekenland in Nederland. Wanneer hij na een tijd in ter Apel en nog verschillende andere tussenstations in Olst terecht komt, wacht hem een kaal appartement, zijn familie is inmiddels verspreid over Turkije, Saoedi-Arabië en enkelen zijn achter gebleven in Syrië.

En dan begint het leven in een plattelandsdorp, wat hem iets van herkenning geeft aan zijn eigen dorp in Syrië. Aangekomen in Olst begrijpt hij meteen, dat integreren meer is, dan alleen de taal leren kennen. De andere gewoontes, nieuwe indrukken die je krijgt te verwerken, maar ook nog het verdriet en verlies om wat achter gelaten is en het verdriet om wat zijn familie nog dagelijks meemaakt. Al snel beseft hij dat er veel nodig is, om zich hier als volwaardig burger te gaan voelen. Naast het hebben van respect voor zijn eigen zijn, staat één ding centraal:

“Het respect voor het dorp waar hij nu woont en de mensen die hier wonen.”

De loyaliteit van de Nederlanders ervaart hij heel goed, maar wat zullen ze van hem vinden, accepteren ze mij? Hasan koos bewust voor Nederland en tegenwoordig kan hij gerust zeggen, dat hij van Nederland houdt en ook voor Nederland het beste wil.

Wanneer mensen hem vragen hoe het gaat, is dat erg ingewikkeld. De dingen die hij meegemaakt heeft zijn moeilijk te vertellen en zijn voor hemzelf een nachtmerrie. Hoe kan je vertellen over bommen, die vallen, gas en water dat afgesloten wordt en iedere dag angst. Maar de angst heerst ook in Nederland. Angst voor de onbekenden vluchtelingen, hij dus !

Gelukkig overheerst het positieve en wordt Hasan uitgenodigd voor een avond met muziek met muzikanten uit Marokko en Nederland. En muziek verbindt. Die avond voelde hij een verbinding tussen Syrië en Nederland, het werd als het ware een geheel. Toen een kennismaking met de stadsdichteres van Deventer ook poëzie bracht, merkte hij hoe integreren kan werken. Twee talen, muziek en poëzie stroomden binnen.

Wanneer hij, samen met andere Syriërs, met Kerstmis wordt uitgenodigd door Willy en Thea, twee Nederlanders die wonen in een Aardehuis in

De column van Hasan zijn te lezen bij :
hierinsalland.nl

Deventer, wordt integreren : ‘samensmelten van culturen ‘ een prachtige benaming voor elkaar leren kennen met alle respect.

Inmiddels heeft Hasan heel veel geleerd, hoe complimenten werken in Nederland, hoe je op heel veel manieren tot ziens kan zeggen, dag, doe!, later en hoe je met afspraken en tijd moet omgaan en wat tweedehands betekent. Inmiddels is hij vader en gelukkig getrouwd.

In het boek: ‘Het verhaal van mijn twee dorpen’ vertelt hij over 7 jaar in Nederland wonen van 2015 tot 2022. Zijn verhalen zijn heel divers, kritisch over wat er gebeurt in de politiek (over de hele wereld) kritisch over hoe mensen omgaan met vooroordelen, maar ook liefdevol voor iedere kleine ontdekking die hij opdoet. Hij verstaat de kunst om onderwerpen als, racisme, 4 mei herdenkingen, corona en oorlog, taalbarrières, inburgering en heel veel andere ook leuke onderwerpen te bespreken. *Er zijn veel verschillen maar ook veel dingen die met elkaar overeenkomen en vooral kennis van elkaars cultuur is de basis voor wederzijds begrip.*

Het is een mooie kerstgedachte om elkaars verhalen te willen horen en delen, en dan samen feest te vieren, Kerst te vieren, samenzijn te vieren !

Betsie

Afscheid Netty Mol

Het is bijna 7 jaar geleden dat Netty Mol vrijwilligster werd bij Present in Vriendschap. Ze vertelde dat ze destijds een foldertje van Jan Monden in de Lambertus kerk zag liggen. Een groep van ruim 20 vrijwilligers was in die tijd al actief en ook Netty trok dit vrijwilligers werk wel aan. Vanaf het begin bezocht ze twee dames waaronder Jo Jansen, die nog steeds aangesloten is bij Present. Later kwam daar toevallig een ver familielid bij, waar ze iedere week langs ging om samen een spelletje te spelen. Ook Corrie Aarts kwam erbij, die zij vanuit de Maria kerk een kaartje bezorgde voor haar man, die jarig was. De vriendschap met Corrie bestond eigenlijk al lang en samen gingen ze op reis naar Rome. Corrie herinnert zich niet meer precies hoe zij destijds bij Present is beland, maar ze weer zich nog wel te herinneren, dat Jan haar gevraagd had, te helpen bij een standje van Present. Corrie en Netty hebben dus al jaren een hechte vriendschap. Wie er voor wie zorgt en zorgde is niet meer van belang, want vriendschap vergaat niet snel.

Netty komt uit een gezin van 5 kinderen, waarvan één broer destijds werd uitgezonden naar Indonesië. Het leger in en dienen voor Nederland. Het is daar waar zij op late leeftijd Koos leerde kennen, die ook bij haar broer in het leger diende. Jaren is dit een prachtige vriendschap geweest, totdat Koos overleed. Het heeft Netty gebracht tot veel interesse in de jaarlijkse Herdenking bij het Indië monument in Roermond. Ook de herdenkingen in Nederland in mei, leven in haar hart. Een mooi bloemstuk gaat altijd mee.

Netty was heel vaardig met het naaien van kleding, bij haar thuis heeft menigeen naaien geleerd. Tot voor kort ging ze nog met de auto erop uit, maar dat is nu verleden tijd. Voor iedereen zijn veiligheid is dit beter en ook Netty maakt gebruik van de taxi en automaatje. Het is allemaal wennen en een nieuw tijdperk is aangebroken vertelt ze me. Nu ze gezondheidsklachten heeft, is het gewoon aanpassen en genieten per dag. Zelf koken en boodschapjes doen, naar de fysio en af en toe weer kunnen lezen, staan op het program. Af en toe samen eten bij de Baai en zo is haar week al weer snel gevuld. Een bezoek brengen en samen mailen met Jo Belderbos, gaan haar nog prima af.

Netty werd met een mooie herfst/kerstboeket heel hartelijk bedankt voor zeven jaar vrijwilliger zijn.

Betsie Netten

Sinterklaas

Vol verwachting klopte ons hart!

Met een mooie club mensen van Present in Vriendschap waren we in afwachting van de komst van de Goed Heilig Man. We hadden een speciaal verzoek gestuurd aan de Sint of hij ons wilde bezoeken op zijn verjaardag in "Ut Praothuis" in Etten-Leur. Vanwege de barre weersomstandigheden was het nog maar de vraag of dat ging lukken voordat hij weer naar Spanje reed.

Tijdens een bakje koffie met diverse lekkernijen, verzorgd door onze hulp pieten, konden we hem dan toch verwelkomen. Hij vertelde dat hij op de fatbike was gekomen, dat ging toch net iets sneller. We hadden hem gevraagd om de bingo te presenteren. Met wat hulp ging dit hem goed af. Ook werden er nog een aantal mensen in het zonnetje gezet.

Na het nuttigen van een drankje en een valpartij van de Sint, wat gelukkig goed afliep, was het tijd om ons landje te verlaten. Er werd nog gezellig een poosje na gepraat. Het was een leuke en geslaagde Sinterklaasmiddag.

Karien van Hoeckel

Hartelijk welkom op

vrijdag 10 januari 2025

Wij openen het jaar met een gratis

theatershow van de Dutch Juggler

Vanaf 15.00 uur kunt u binnenlopen in de Nobelaer: Parklaan 2

De voorstelling begint om 15.30 uur

en duurt ongeveer een uur

**Na afloop is er voor iedereen een lekker drankje
en proosten we op een goed en gelukkig nieuwjaar !**

Iedereen wordt hartelijk uitgenodigd, om een gast, familielid,
andere eenzame of partner mee te brengen.

Reserveer wel een kaartje door te bellen, mailen of appen, voor maandag 6 januari 2025

presentinvriendschap@gmail.com

Tel: 06-19393973

Voor vragen appen naar betsie:06-83044437

Chez Cirqaurant, Over de voorstelling en de speler. A CHEZ

Welkom in het voormalig sterrenrestaurant “Chez Cirqaurant”, waar de kok als laatste overblijft.

Hij mist zijn geliefde, heeft zijn personeel verloren en probeert met alle macht het restaurant draaiende te houden. Dit leidt tot hilarische, ontroerende en soms absurde situaties, waarin hij U zich letterlijk en figuurlijk in de meest onmogelijke bochten wringt

Met een unieke mix van razendsnelle variétéacts, prachtige poëzie, circus in een nieuw jasje en een vleugje magie, serveert hij zijn gasten een onvergetelijke, komische one-man show.

In 2025 viert Jeroen van der Lee zijn 30-jarig jubileum als artiest. Met “Chez Cirqaurant” brengt hij niet alleen een ode aan zijn jarenlange ervaring, maar laat hij ook de tragiek en schoonheid van de clown zien. Jeroen weet met zijn charme en vakmanschap elk publiek mee te nemen in zijn wereld en laat hen lachen, verbazen en genieten.

Over de regisseur Jango Edwards was een Amerikaanse clown en entertainer die het grootste deel van zijn carrière in Europa doorbracht, voornamelijk

in Frankrijk, Spanje, Nederland en Engeland.

Edwards' optredens waren voornamelijk solo-shows in de Europese cabaretraditie, waarin hij traditionele clownstechnieken combineerde met tegenculturele en politieke verwijzingen. Hij verwierf een cultstatus door meer dan drie decennia door Europa te toeren met zijn shows. Vanaf 1975 werd hij bekend als een van de belangrijkste organisatoren en artiesten van het “International Festival of Fools”, Edwards kreeg een trouwe schare fans in Nederland en trok daar jarenlang enthousiast publiek naar zijn optredens. Vanaf de jaren 80 bracht Edwards veel tijd door in Frankrijk, waar zijn stijl van optreden goed werd ontvangen. Later vestigde hij zich in Barcelona.

In 2020 regisseerde hij de show Chez Cirqaurant in samenspraak met Jeroen van der Lee. Dit was ten tijde van de corona pandemie en maakte het dus erg lastig om de show te spelen in theaters

Van het bestuur

Beste lezers, vol vreugde kijken wij uit naar alweer het 10e jaar van present in vriendschap. Wie had ooit kunnen bedenken, dat zoveel mensen elkaar inmiddels ontmoeten via Present.

Speciaal in dit 10e jaar, hopen we nog meer bekendheid te krijgen en daarom ook een extra feestelijk begin dit jaar in de Nobelaer.

Heeft u ook belangstelling schroom niet om contact met ons op te nemen.

Wij danken iedereen die ons dit jaar financieel heeft ondersteund en hopen dat u ons ook in het nieuwe jaar niet vergeet.

Elke bijdrage is van harte welkom

Fijne feestdagen   gelukkig nieuwjaar

Kleur deze mandala en breng deze mandala en breng mee op de nieuwjaarsbijeenkomst.

2025